



«Αν η προστασία του περιβάλλοντος γίνει μπιζνες τότε ο πλανήτης ίσως έχει μια ευκαιρία να σωθεί». Ας παραδεχθούμε ανοιχτά πως το θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος έχει στα σπλάχνα του αρκετή υποκρισία. Ή για να το πω αλλιώς: Η πιο έντιμη προσέγγιση που άκουσα ποτέ μου είναι αυτή ενός χρηματιστή της Γουόλ Στρίτ ο οποίος κατά την διάρκεια των γυρισμάτων της νέας μας ταινίας που λέγεται «Πουλώντας Αέρα», είπε: «Αν η προστασία του περιβάλλοντος γίνει μπιζνες τότε ο πλανήτης ίσως έχει μια ευκαιρία να σωθεί».

Ίσως πολλοί να μην γνωρίζουν πως τα τελευταία 5 χρόνια, μπήκε στις παγκόσμιες αγορές ένα νέο προϊόν που λέγεται Διοξείδιο του Άνθρακα. Το διοξείδιο του άνθρακα είναι ήδη εμπορεύσιμο είδος που πωλείται και αγοράζεται στα χρηματιστήρια του Σικάγο και του Λονδίνου, όπως ακριβώς το ρύζι, το πετρέλαιο, το σάρι ή ο χρυσός. Το 2009 η τιμή του κυμάνθηκε περίπου στα 35 Ευρώ ο τόνος.

Ηγέτης της Αγοράς του Άνθρακα είναι η ευρωπαϊκή ένωση με αμφισβητήσιμα αποτελέσματα τόσο ως προς τα οφέλη που αποκόμισε το περιβάλλον, όσο και ως προς την βελτίωση της ζωής των κατοίκων της. Στις ΗΠΑ, πολυεθνικές όπως η Chevron, η General Motors και η American Electric Power αγοράζουν ζούγκλες στη Βραζιλία τις οποίες προστατεύουν προκειμένου να αντισταθμίσουν τις εκπομπές τους. Δηλαδή μπορούν να συνεχίσουν να ρυπαίνουν στον τόπο όπου λειτουργούν, στο Οχάιο για παράδειγμα αλλά το διοξείδιο του άνθρακα που απελευθερώνουν στην ατμόσφαιρα υποτίθεται πως το απορροφούν τα δέντρα τους στη Βραζιλία. Και με τις μονάδες άνθρακα που κερδίζουν μπορούν να συμμετέχουν στην Αγορά η οποία υπολογίζεται ότι μέχρι το 2020 θα αγγίξει τα 3 τρις δολάρια.

Θα πείτε: «Τουλάχιστον προστατεύουν και μια ζούγκλα! Κάτι είναι και αυτό!» Αυτό είπαμε και μεις γι αυτό και πήγαμε επι τόπου. Στο Οχάιο και τη Δυτική Βιρτζίνια, όπου λειτουργεί η Αμερικαν Ελέκτρικ Πάουερ ο αυτοκράτορας του Λιθάνθρακα στις ΗΠΑ. Είδαμε ότι οι

ντόπιοι έχουν ένα από τα πιο υψηλούς δείκτες καρκίνου στη χώρα χαμηλό προσδόκιμο επιβίωσης και φτώχεια. Στην Βραζιλία δε, εκεί όπου η εταιρεία επένδυσε ζουν άνθρωποι εδώ και αιώνες όπου ζουν από το δάσος. Σήμερα δεν τους επιτρέπεται ούτε να κυνηγήσουν ούτε να κόψουν ένα κλαρί. Οι παραβάτες συλλαμβάνονται και σύμφωνα με την διαδικασία και αντιμετωπίζονται όπως οι εμπλεκόμενοι σε υποθέσεις ναρκωτικών, που διαχωρίζονται σε χρήστες και εμπόρους. Μετά τη σύλληψη οι αστυνομικοί πηγαίνουν στο σπίτι του δράστη για να δουν αν η οικογένειά του είχε ανάγκη το θήραμα για να φάει καθώς είναι διαφορετικές οι ποινές που επιβάλλονται στον χρήστη και διαφορετικές στον έμπορο.

Όπως καταλαβαίνετε λοιπόν είναι πολλοί εκείνοι που αμφιβάλλουν για το αν οι Αγορές μπορούν να σώσουν τον πλανήτη Γη. Και με τις κυβερνήσεις να μην μπορούν να συμφωνήσουν στο παραμικρό στην Κοπεγχάγη το συμπέρασμα που εξαγεται είναι ότι προσπαθούμε να επιδιορθώσουμε μια τεράστια βλάβη με νυχτοκόπτη. Κάνουμε πολύ λίγα, πολύ αργά.

Την ίδια στιγμή κάτοικοι φτωχών παράκτιων περιοχών του Μπαγκλαντές, πλημμυρίζουν, μένουν άστεγοι, χάνουν τις σοδειές τους, αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας και γίνονται πρόσφυγες, καθώς η στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει. Οι πρώτοι περιβαλλοντικοί πρόσφυγες των καιρών μας. Μέχρι το 2050 η άνοδος της στάθμης της θάλασσας και η κλιματική αλλαγή, θα διώξουν από τις εστίες τους 250.000.000 ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, λένε οι ερευνητές. Κανένας πόλεμος, καμία σύγκρουση δεν είχε τόσο φρικτό αποτέλεσμα.

Την ίδια στιγμή 5 αρκτικά κράτη που λένε πως νοιάζονται για το περιβάλλον, ερίζουν για την οριοθέτηση των συνόρων τους στην Αρκτική - μια περιοχή ξεχασμένη για πολύ καιρό από Θεό και ανθρώπους - προκειμένου να εξορύξουν (και να κάψουν) τα αποθέματα μαύρου χρυσού που κρύβονται από κάτω.

Την ίδια στιγμή πολυεθνικές πετρελαικές εταιρείες, που πληρώνουν αδρά για να διαφημίσουν το «πράσινο» προφίλ τους, καταδικάζουν στην εξαθλίωση και τον θάνατο τους ντόπιους πληθυσμούς στο Δέλτα του Νίγηρα, στην Αμαζονία του Εκουαδόρ και τώρα στον Κόλπο του Μεξικού.

Εμείς οι πολίτες στον ανεπτυγμένο κόσμο κλείνουμε για μια ώρα τα φώτα σε ένδειξη διαμαρτυρίας, μαθαίνουμε να μην πετάμε το ηλεκτρονικό μας απόβλητο στα σκουπίδια και να κάνουμε ανακύκλωση. Κάτι είναι και αυτό! Το περιβάλλον είναι σίγουρα υπόθεση όλων μας. Όμως ας μην ξεχνάμε ότι πρωτίστως είναι μέγιστο πολιτικό θέμα το οποίο μέχρι στιγμής κυβερνήσεις και αγορές είναι ανίκανες να λύσουν. Γιατί όταν καλούνται να

Πόσο κάνει ο πλανήτης; Ή αλλιώς κάνω μπίζνες πουλώντας αέρα

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Πέμπτη, 21 Οκτώβριος 2010 20:50

επιλέξουν μεταξύ κέρδους και πλανήτη επιλέγουν πάντα το πρώτο. [Πηγή](#) Ακόμα: Διαβάστε από την ιστοσελίδα του

[Εξάντα](#)

[τι λένε](#)

όσοι υποστηρίζουν το εμπόριο της εκπομπής ρύπων και

[τι πραγματικά γίνεται στην πράξη](#)

.

Δείτε το Ντοκιμαντέρ του Εξάντα

[Πουλώντας Αέρα](#)

. (Θα είναι διαθέσιμο για streaming, μετά την προβολή του την επόμενη Τετάρτη 27 Οκτωβρίου στις 22.00 από τη NET).

[Δείτε πώς λειτουργεί η αγορά άνθρακα](#)